

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Przedmiot

W skardze złożonej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji Europejskiej C(2018) 8676 wersja ostateczna z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.38397 (2018/E) – Opodatkowanie portów w Hiszpanii, w której Komisja stwierdziła, że pomoc państwa w postaci zwolnień z podatku od osób prawnych przyznana przez Królestwo Hiszpanii jego władzom portowym stanowi istniejącą pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym i zaproponowała „stosowne środki” zgodnie z art. 108 ust. 1 TFUE, po drugie, decyzji Komisji C(2019) 1765 wersja ostateczna z dnia 7 marca 2019 r. dotyczącej pomocy państwa SA.38397 (2018/E) – Opodatkowanie portów w Hiszpanii, w której Komisja skorygowała swoją propozycję dotyczącą stosownych środków, a po trzecie, decyzji Komisji C(2019) 8068 wersja ostateczna z dnia 15 listopada 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.38397 (2018/E) – Zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych władz portowych w Hiszpanii – Decyzja o stwierdzeniu podjęcia przez Królestwo Hiszpanii proponowanych, stosownych środków (istniejącej pomocy) zgodnie z art. 23 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248, s. 9), w której Komisja stwierdziła podjęcie przez Królestwo Hiszpanii proponowanych, stosownych środków.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Autoridad Portuaria de Bilbao zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 20.4.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – PT Ciliandra Perkasa/Komisja

(Sprawa T-138/20) ⁽¹⁾

[Subsydia – Przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/2092 – Ostateczne cło wyrównawcze – Artykuł 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2016/1037 – Podcięcie cenowe – Presja cenowa – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia 2016/1037 – Związek przyczynowy – Artykuł 3 pkt 2 i art. 6 lit. d) rozporządzenia 2016/1037 – Korzyść – Artykuł 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2016/1037 – Bezpośrednie przekazanie środków finansowych – Artykuł 7 rozporządzenia 2016/1037 – Obliczanie kwoty korzyści – Artykuł 8 ust. 1 i 8 rozporządzenia 2016/1037 – Zagrożenie wystąpienia istotnej szkody – Prawo do obrony]

(2023/C 63/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PT Ciliandra Perkasa (Dżakarta Zachodnia, Indonezja) (przedstawiciele: adwokaci F. Graafsma, J. Cornelis i E. Rogiest)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Kienapfel, G. Luengo i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: European Biodiesel Board (EBB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M.-S. Dibling i L. Amiel)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. 2019, L 317, s. 42) w zakresie, w jakim rozporządzenie to jej dotyczy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) PT Ciliandra Perkasa zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 20.4.2020.